

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 24. svibnja 2017. uputio Krajský súd v Bratislave (Slovačka) – PPC Power a.s. protiv Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Predmet C-302/17)

(2017/C 269/07)

Jezik postupka: slovački

Sud koji je uputio zahtjev

Krajský súd v Bratislave

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: PPC Power a.s.

Tuženici: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Prethodno pitanje

Treba li ciljeve i načela iz Direktive 2003/87/EZ ⁽¹⁾ o uspostavi sustava trgovanja emisijskim jedinicama stakleničkih plinova unutar Zajednice i o izmjeni Direktive Vijeća 96/61/EZ ⁽²⁾ (u daljnjem tekstu: Direktiva), a osobito, (i) cilj smanjenja emisija na temelju tehničkog napretka (članak 1. i uvodne izjave 2. i 20.), (ii) ciljeve očuvanja gospodarskog razvoja i cjelovitosti unutarnjeg tržišta, kao i tržišnog natjecanja (uvodne izjave 5. i 7.), (iii) cilj koji se sastoji u tome da se zajamči smanjenje emisija stakleničkih plinova na način koji je učinkovit u troškovnom i gospodarskom smislu (članak 1.), načelo pravne sigurnosti za operatere iz članka 3. točke (f), u vezi s činjenicom da operateri imaju pravo, u smislu članka 9., računati na to da se nacionalni plan raspodjele emisijskih jedinica neće mijenjati u razdoblju od barem 18 mjeseci prije početka relevantnog razdoblja (odnosno, za razdoblje od 2008. do 2012., najkasnije od 30. lipnja 2006.), (iv) pravilo da se emisijske jedinice raspodjeljuje besplatno (članak 10.), (v) osoba iz drugog podstavka članka 13. stavka 3. da im se izdaju zamjenske emisijske jedinice kao zamjenu za bilo koje emisijske jedinice, čiji su oni bili imatelji, a koje države članice [ni]su poništile u smislu prvog podstavka članka 13. stavka 3., tumačiti na način da im se protivi nacionalno zakonodavstvo države članice kojim se operaterima iz članka 3. točke (f) Direktive, koji su porezni obveznici u toj državi članici, nameće obveza plaćanja posebnog poreza, kojem je, (i) pravna osnova činjenica da se raspolaganje emisijskih jedinica (u slučaju nekoristenja i prodaje) oporezuje neovisno o tome ostvaruje li operater dobit od toga, (ii) kada su takve emisijske jedinice bile raspodijeljene tim operaterima na temelju nacionalnog plana raspodjele, koji je država članica podnijela Europskoj komisiji za razdoblje od 2008. – 2012. u skladu s člankom 9. Direktive (to jest o takvom su planu obaviještene Europska komisija i države članice u smislu članka 9. stavka 1. Direktive i Europska komisija ga nije odbila u smislu članka 9. stavka 3. Direktive), i kojim se utvrđuje, u smislu članka 10. Direktive, da će se za petogodišnje razdoblje počevši od 1. siječnja 2008., 100 % emisijskih jedinica dodijeliti besplatno, kao (iv) kada je stopa tog poreza u visini od 80 % porezne osnovice za emisijske jedinice, za koju je određeno da je ona zbroj rezultata koji se dobiju množenjem prenesenih (prodanih) emisijskih jedinica u svakom kalendarskom mjesecu s prosječnom tržišnom cijenom emisijskih jedinica iz kalendarskog mjeseca koji je prethodio mjesecu u kojem dolazi do njihovog prijenosa, i rezultata koji se dobije množenjem neiskorištenih emisijskih jedinica s prosječnom tržišnom cijenom emisijskih jedinica u predmetnoj kalendarskoj godini, i (v) kada su prosječne tržišne cijene izračunate kao jednostavna aritmetička sredina cijena posljednje transakcije na burzi u danu (odnosno, kada porez ne ovisi o cijeni po kojoj su emisijske jedinice stvarno prodane)?

⁽¹⁾ SL 2003., L 275, str. 32. (posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 9., str. 28.)

⁽²⁾ SL 1996., L 257, str. 26.